

mange der kommer ind i dag, med for at sige: Jamen det her er ikke kun et spørgsmål om, at der er nul, der kommer ind, der er altså flere, der allerede kommer ind nu i dag. Og derfor er det også, at jeg siger, at reglerne sådan set i dag er til det, hvis der er behov.

Så spørger hr. Ebbe Kalnæs, om vi ikke skulle være lidt fremadstræbende for en gangs skyld. Har virksomhederne brug for arbejdskraft, så er det, jeg siger, at så kan de allerede i dag bruge de regler, der er, til at få den arbejdskraft ind. Vi gør det i stort omfang. De fleste har sikkert fulgt med i Jubii's succes. Martin Thorborgs virksomhed får utrolig mange udlændinge ind, som er her i en kort periode og hjælper hans virksomhed med at få dækket de huller ind, de har. Sådan er det, og det kan lade sig gøre; det er der ikke nogen problemer i. Man skal passe på, at man ikke skyder over målet med argumentation her.

Og så siger fru Sandy Brinck, at det er et problem, hvis udlændinge skulle have legitimationskort. Jamen det er da ikke et større problem, end hvis personer, der skal have arbejdstilladelse, skal have et legitimationskort, som det her grønne kort, CD foreslår. Hvor er problemet i forhold til dem, der har arbejdstilladelse, og i forhold til dem, der er udenlandske statsborgere? Er det værre, at man skal have et legitimationskort, hvis man er udenlandsk statsborger, end hvis man skal have en arbejdstilladelse? Det er det vel ikke.

Henrik Svane (RV):

Hensigten med CD's forespørgsel bakker Det Radikale Venstre op om, samtidig at sætte fokus på, hvordan man dækker arbejdsmarkedets behov for at få kvalificeret arbejdskraft, når personer med de efterspurgte kvalifikationer ikke findes inden for Danmarks egne grænser. Og idéen med at indføre en slags greencard er selvfølgelig én måde at gøre det på.

Der er dog nogle problemer i forslaget udformning, samtidig med at det er vigtigt for Det Radikale Venstre at fremføre nogle principielle holdninger til den udvikling, som forslaget er et udtryk for.

For Det Radikale Venstre er det afgørende, at import af arbejdskraft ikke bliver en nem løsning for virksomhederne og os andre, fordi det er lettere end at gennemføre en opkvalificering af dele af den eksisterende arbejdsstyrke.

Globaliseringen gør det enkelt at flytte menneskelige ressourcer, og sproget inden for nogle

brancher, herunder IT-branchen, er gældende på hele kloden. Derfor er det rent teknisk ikke problematisk at hente arbejdskraft ind udefra.

Uden at ville dramatisere konsekvenserne er der imidlertid nogle demokratiske og velfærds-politiske spørgsmål, der skal gennemtænkes. Det er farligt, hvis Danmark ikke fastholder incitamentet og en insisteren på, at uddannelse er en sag for hele befolkningen. Ellers risikerer Danmark at få et proletariat igen, og det er paradoksalt, eftersom forrige århundrede netop blev brugt til at opbygge en velfærdsstat, der ikke accepterede nogens overflødighed.

Det demokratiske problem består deri, at mange mennesker ikke kan begå sig i samfundet politisk, socialt og kulturelt osv. uden en stadig opkvalificering af deres talenter. Incitamentet for den enkelte og for dele af samfundet til at satse på uddannelse bortfalder, hvis den kvalificerede arbejdskraft blot kan hentes udefra.

Her skal også lyde en kraftig opfordring til danske virksomheder om at arbejde for flere praktikpladser til unge, ikke mindst blandt IT-virksomhederne. Og jeg er helt enig med hr. Helge Adam Møller i hans bemærkninger om det samme emne.

Derfor er Det Radikale Venstre også meget forsigtig med at betræde denne vej endnu mere, end erhvervslivet allerede har mulighed for. Vi ønsker derfor ikke en egentlig greencardmodel, der er det første skridt til at åbne for stigende import af arbejdskraft.

Når det er sagt, er det samtidig fornuftigt at se på, om betingelserne for import af kvalificeret arbejdskraft kan forbedres på f.eks. IT-området, hvor der er et akut behov for eksperter, og hvor der på kort sigt ikke kan uddannes den nødvendige arbejdskraft herhjemme. I sådanne særlige brancher, hvor der måtte være et særligt behov, er vi positive over for de ordninger, der eksisterer, og vi er også indstillet på at se, om de kan forbedres.

Det bringer mig til de konkrete forslag, som CD stiller. CD's forslag indeholder egentlig tre forslag. Som indenrigsministeren allerede har redegjort for, er det første forslag en realitet, nemlig en sagsbehandlingstid på ca. 30 dage, og at sådanne ansøgninger skal prioriteres.

Det andet forslag kan Det Radikale Venstre også bakke op om, nemlig at opholdstilladelser skal kunne gives for 3 år ad gangen. Det er en udmærket idé, som giver mindre bureaukrati og bedre mulighed for planlægning for både